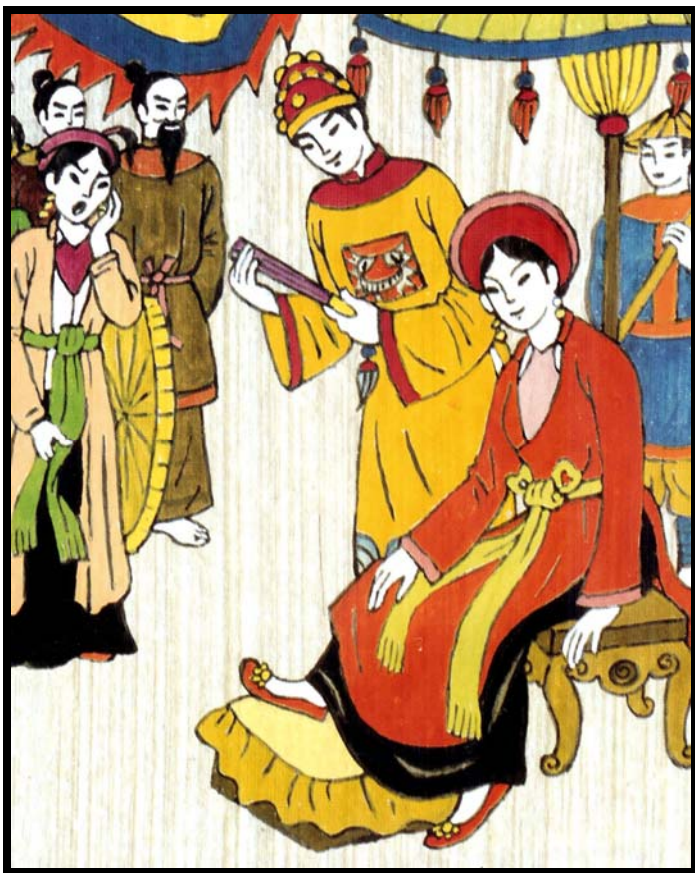
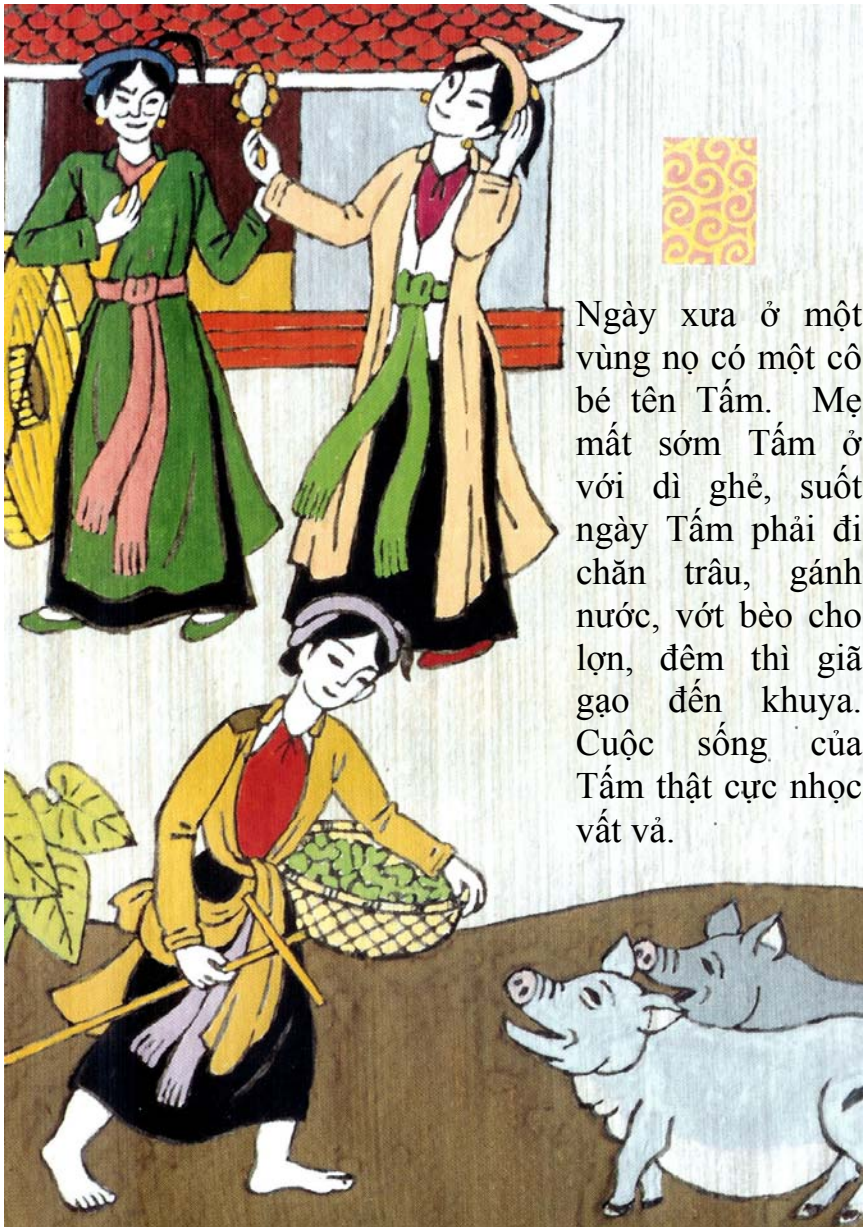

Tám Cám

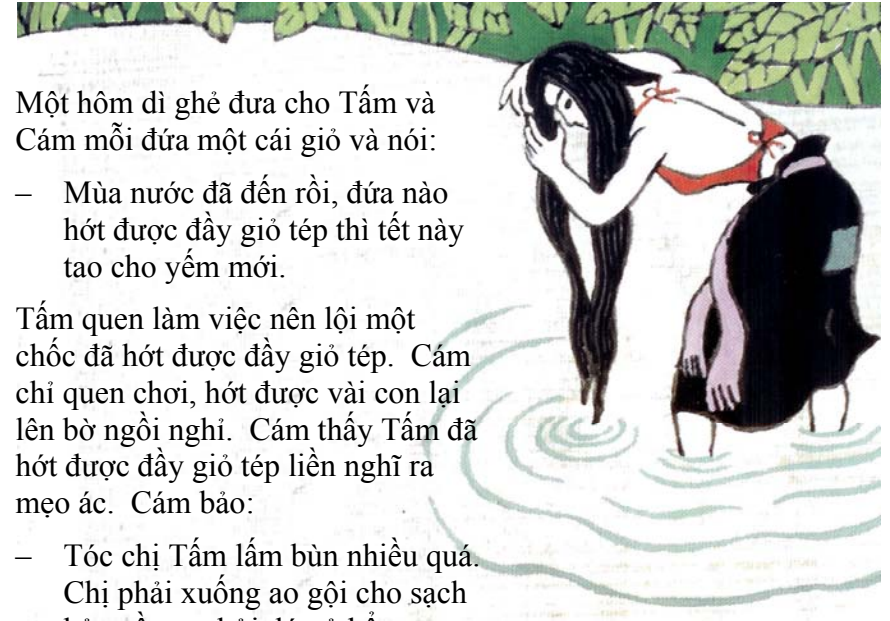
Minh Họa: Ngô Mạnh Lân

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

Ngày xưa ở một vùng nọ có một cô bé tên Tấm. Mẹ mất sớm Tấm ở với dì ghẻ, suốt ngày Tấm phải đi chăn trâu, gánh nước, vớt bèo cho lợn, đêm thì giã gạo đến khuya. Cuộc sống của Tấm thật cực nhọc vất vả.

Ngược lại, Cám là con của dì ghẻ nên được chiều chuộng, nhơn nhơ rong chơi suốt ngày. Đến chập tối đã lên giường đi ngủ.

Một hôm dì ghẻ đưa cho Tấm và Cám mỗi đứa một cái giỏ và nói:

- Mùa nước đã đến rồi, đứa nào hót được đầy giỏ tép thì tết này tao cho yếm mới.

Tấm quen làm việc nên lội một chốc đã hót được đầy giỏ tép. Cám chỉ quen chơi, hót được vài con lại lên bờ ngồi nghỉ. Cám thấy Tấm đã hót được đầy giỏ tép liền nghĩ ra mẹo ác. Cám bảo:

- Tóc chị Tấm lắm bùn nhiều quá. Chị phải xuống ao gội cho sạch kéo về mẹ chửi đứa ở bẩn.

Tấm thật thà nghe xong liền lội xuống ngồi nước gội đầu. Ở trên bờ Cám trút hết giỏ tép của Tấm vào giỏ của mình rồi lên bờ về trước.

Gọi đầu xong
trở lên bờ, Tấm thấy
cái giỏ không và không
thấy Cám đâu. Tấm biết
ngay là Cám đã trút hết
tép của mình liền thút thít
khóc. Bỗng có bọt hiện
lên bảo Tấm:

- Trong giỏ của con còn
một con cá bóng. Con
đem cá bóng về thả vào
giếng nước, thế là con
có bạn. Hằng ngày, cứ
đến bữa ăn, con rắc
mấy hạt cơm xuống
giếng và nói: “*Bống
bống! Bang bang! Lên
ăn cơm vàng cơm bạc
nhà ta!*”

Nói xong rồi bọt biến mất.

Về nhà Tấm làm theo lời bọt dặn. Mỗi lần Tấm cho bóng ăn, bóng
ngoe ngoáy đuôi tỏ vẻ mừng rỡ lắm.

Không ngờ, mẹ con Cám cứ rình rập. Rồi một hôm mẹ Cám bảo:

- Con Tấm ăn cắp gì của nhà ta mà hôm nào cơm nước xong nó
cũng ra giếng.

Cám mách:

- Con cứ thấy gọi “*Bống bống! Bang bang!..*” là có một con cá
bống to nổi lên mặt giếng. Cá bống to làm thịt ăn được đấy mẹ
ạ!

Hôm sau, mẹ Cám gọi Tấm đến và nói:

- Chăn trâu đồng gàn, trâu ăn lúa thì làng bắt vạ. Hôm nay con dắt trâu xuống đồng xa, chiều tối hãy về.

Ở nhà mẹ con Cám đem cái rổ to ra giềng gọi: “*Bống bống! Bang bang! Lên ăn cơm vàng cơm bạc...*” Cá bống đỏ hồng nổi lên, mẹ con Cám lấy rổ xúc bống đem về mổ rồi nướng thịt ăn, xương vớt ra đồng rác.

Như thường lệ, đến bữa
Tấm lại thả cơm gọi
bống lên ăn. Gọi mãi
không thấy bống nổi
lên, Tấm lại khóc rồi bụt
hiện ra nói:

- Con đi vắng, mẹ con nhà Cám ở nhà nướng thịt bống ăn rồi. Con ra sau vườn nhặt những xương bống trong đồng rác bỏ vào bốn cái hũ, chôn dưới bốn chân giường, thế là bống vẫn ở bên con.

Rồi Tấm làm theo lời bụt dặn.

Năm ấy kinh thành
mở hội, mẹ con Cám
may quần áo mới sắm sửa
đi hội. Mẹ Cám không
muốn cho Tấm đi nên tìm kẻ
bắt Tấm ở nhà. Bà nói
với Tấm:

- Có hai đấu thóc lẫn gạo, con nhặt
thóc ra thóc, gạo ra gạo cho sạch sẽ.
Nhặt xong thì cho đi hội.

Mẹ con Cám đi rồi, Tấm nhìn đấu
thóc lẫn gạo làm sao mà nhặt sạch
được. Tấm tủi thân rơm rớm
nước mắt, bỗng dưng bụt lại
hiện ra nói:

- Con đem đấu gạo ra sân,
ta cho chim sẻ xuống
nhặt hộ con.

Chỉ một loáng đàn sẻ đã nhặt sạch sẽ. Tấm ra vại nước soi mặt
thấy xống áo thể này thì đi hội làm sao.

Tấm lại khóc rồi bụt lại
hiện lên nói:

- Bạn bông sẽ giúp con!
Con mang những hũ
xương bông ở chân
giường ra đây.

Bụt vừa nói xong thì tất cả hũ
xương đó biến thành
quần áo, yếm, thắt lưng,
giày cườm... và cả một
con ngựa hồng hí một tiếng cất
vó như giục Tấm đi. Trong chốc
lát Tấm trở thành một cô tiên
ngồi trên lưng ngựa đến nơi
trảy hội. Đi một quãng qua
suối, một chiếc giày cườm
của Tấm bị rơi xuống
suối trôi đi mất.

Mặc dù bị rơi một chiếc giày, nhưng Tấm vẫn đến xem hội.

Voi, ngựa và kiệu rộn ràng, nhà vua và quan quân đi truy hội tấp nập. Ngồi trên kiệu vua nhìn thấy một chiếc giày cườm xinh xắn, lông lánh trôi trên mặt nước. Vua sai quân lính vớt giày lên rồi truyền lệnh:

“Người nào đi vừa chiếc giày sẽ được kén vào cung vua.”

Thế là cả đám hội thêm náo nức vì có cuộc thi ướm giày. Người người xô nhau, trong đó có mẹ con Cám. Lúc Tấm vào thử giày, mẹ con Cám ngạc nhiên vì trông Tấm lộng lẫy, xinh đẹp như một nàng tiên.

Tấm đi giày vừa khít. Tấm lại rút trong bọc áo chiếc giày còn lại, đôi giày cườm đẹp lạ lùng. Thế là nhà vua đã kén được hoàng hậu. Chiêng trống nổi lên, các cung tần, thị nữ đỡ Tấm lên kiệu để về cung Vua.

Mẹ con Cám cũng đứng xem cảnh huy hoàng của Tấm tỏ vẻ ghen tức.

Sống với vua nhưng Tấm luôn nhớ đến ngày giỗ bố mẹ. Năm ấy, đúng ngày giỗ cha, Tấm xin phép vua được về làm giỗ.

Mẹ con Cám mừng rỡ, dọn cỗ nhưng trong bụng vẫn có ý hăm hại Tấm. Mẹ Cám bảo Tấm:

- Hôm nay là ngày giỗ cha con, để tỏ lòng hiếu nghĩa với cha, con trèo lên cây cau hái một buồng cau to nhất để cúng.

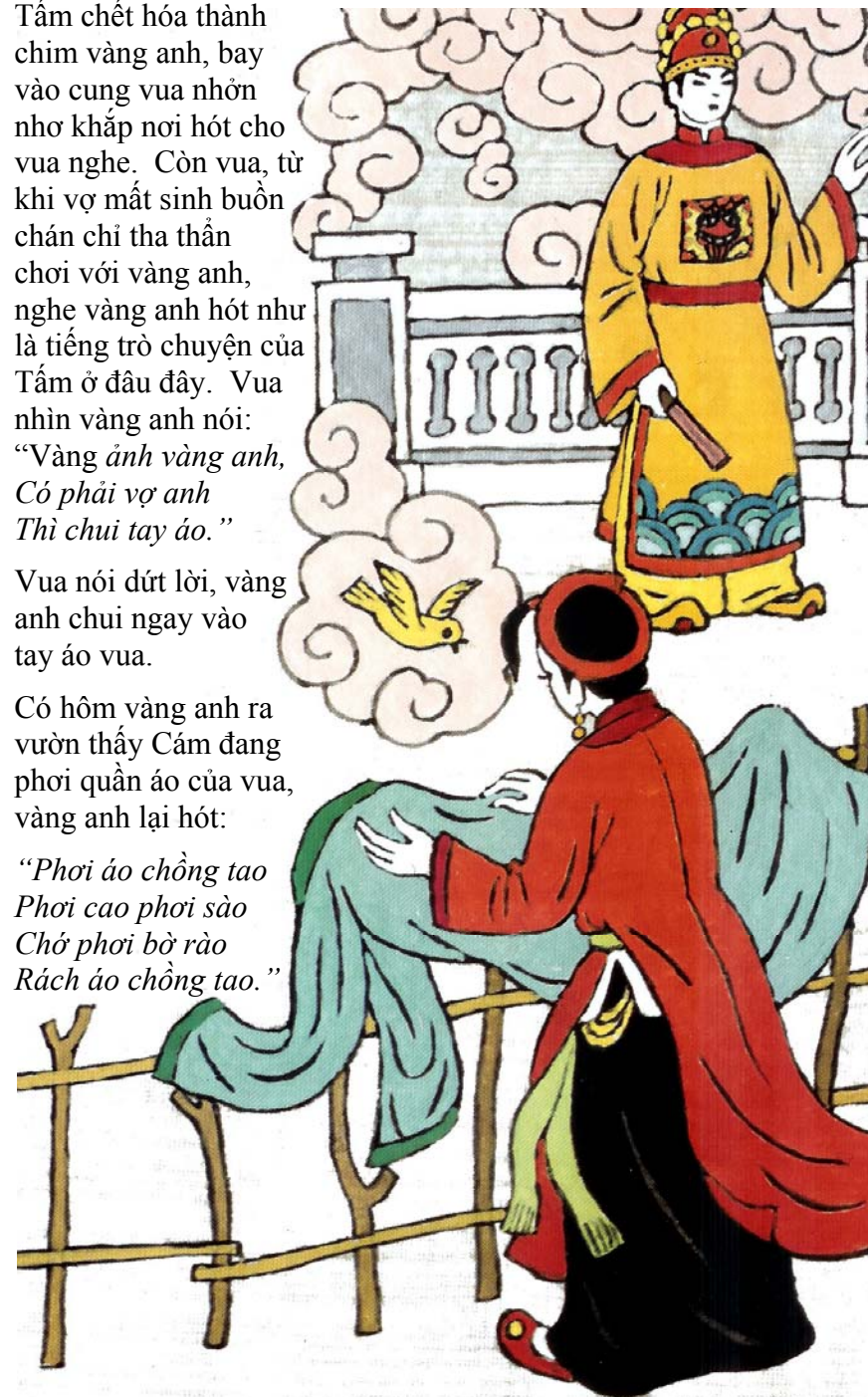
Tấm thoăn thoắt trèo lên cây, ở dưới hai mẹ con Cám dùng dao chặt, cây đổ. Sau khi Tấm chết, mẹ Cám lấy quần áo của Tấm mặc cho Cám, và hai mẹ con vào cung vua xin vua cho phép Cám được hầu hạ vua thay chị.

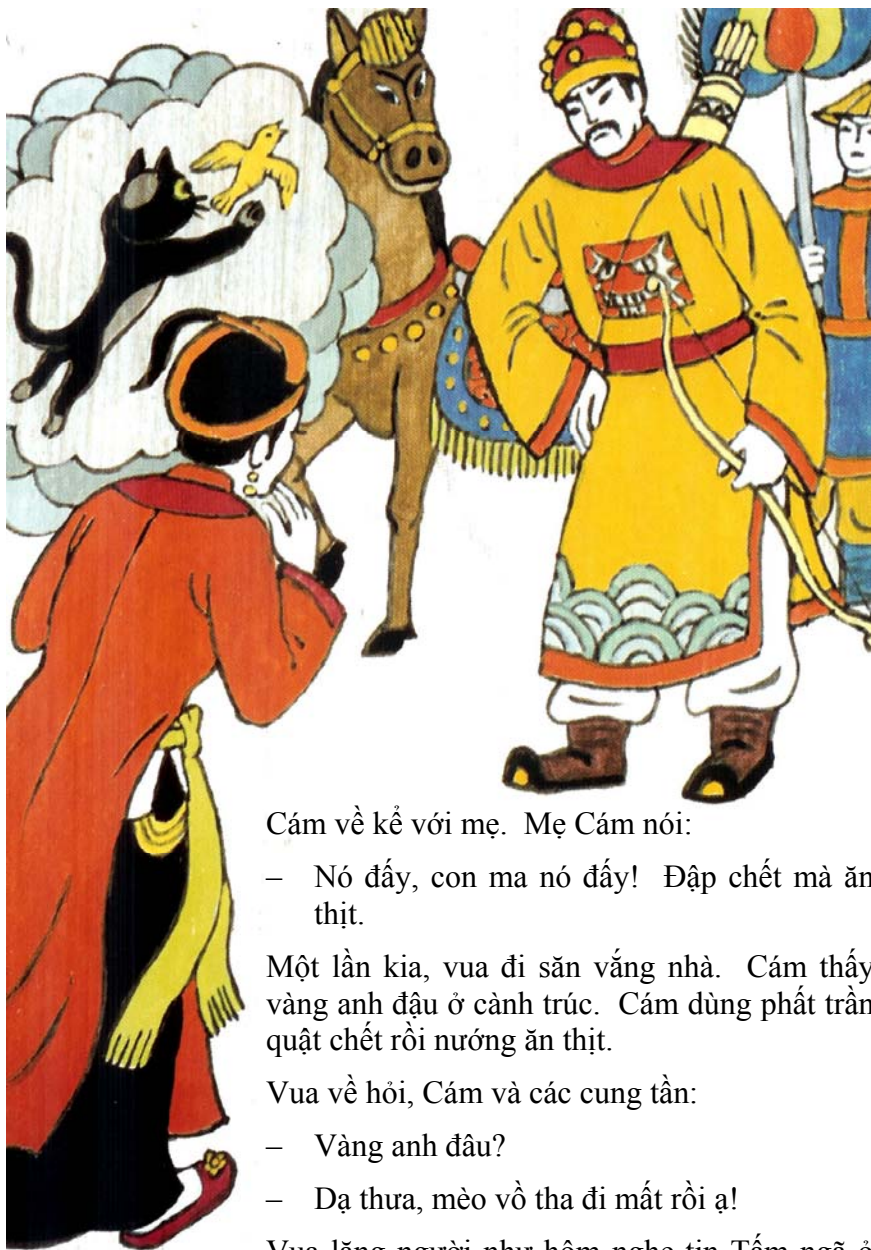
Tấm chết hóa thành chim vàng anh, bay vào cung vua nhón nhờ khắp nơi hót cho vua nghe. Còn vua, từ khi vợ mất sinh buồn chán chỉ tha thân chơi với vàng anh, nghe vàng anh hót như là tiếng trò chuyện của Tấm ở đâu đây. Vua nhìn vàng anh nói: “Vàng anh vàng anh, Có phải vợ anh Thì chui tay áo.”

Vua nói dứt lời, vàng anh chui ngay vào tay áo vua.

Có hôm vàng anh ra vườn thấy Cám đang phơi quần áo của vua, vàng anh lại hót:

“Phơi áo chồng tao
Phơi cao phơi sào
Chớ phơi bờ rào
Rách áo chồng tao.”

Cám về kể với mẹ. Mẹ Cám nói:

– Nó đấy, con ma nó đấy! Đập chết mà ăn thịt.

Một lần kia, vua đi săn vắng nhà. Cám thấy vàng anh đậu ở cành trúc. Cám dùng phát trần quật chết rồi nướng ăn thịt.

Vua về hỏi, Cám và các cung tần:

– Vàng anh đâu?

– Dạ thưa, mèo vồ tha đi mất rồi ạ!

Vua lặng người như hôm nghe tin Tấm ngã ở cây cau.

Nhưng vàng anh không chết. Lông cánh của vàng anh bị Cám vút ở vườn liền mọc lên hai cây xoan đào. Chẳng bao lâu đã tốt tươi, có bóng bòa xuống mát rượi.

Vua hay ra vườn hóng mát, thấy hai cây xoan xanh tốt, vua sai quân hầu đem võng ra mắc nằm chơi. Nhiều đêm nóng nực vua ngủ luôn ở võng.

Cám thấy lạ lại về nói với mẹ, mẹ bảo:

– Vẫn con ma nó đấy! Dẫn cả hai cây đi cho mát giống!

Một ngày nắng vua đi vắng. Cám ở nhà sai thợ mộc chặt hai cây xoan đào đóng thành khung cửi để dệt vải.

Cắm ngòi dệt vải, con thoi thoăn thoắt qua lại mắc cửi. Tiếng con thoi đu đưa lạnh lớt như tiếng người nói:

*“Cót ca cót két
Lấy tranh chồng chị
Chị khoét mắt ra.”*

Rồi Cám lại mách mẹ và nghe lời mẹ đốt khung cửi. Lấy than tro đổ ở lề đường cách xa hoàng cung. Đồng tro đó lại mọc lên cây thị có quả trông vừa đẹp lại tỏa hương thơm mát.

Một hôm, có bà lão bán nước ngày ngày dọn hàng ra chợ đi qua thấy quả thị đẹp, bà lầm nhảm nói:

*“Thị ơi thị, thị rụng bị bà.
Bà chỉ nghĩ chứ bà không ăn.”*

Thế là quả thị rơi ngay vào bị của bà lão. Tối đến, bà để quả thị ở đầu giường, mùi thị thơm ngát tỏa khắp gian nhà như ru bà ngủ ngon hơn. Từ khi có quả thị ở trong nhà, bà lão lấy làm lạ. Cứ sáng sớm bà gánh hàng ra chợ, chiều về đã thấy cơm nước tươm tất và nhà cửa gọn gàng sạch sẽ. Bà nghĩ hay là...

Một hôm như thường lệ, bà gánh hàng ra chợ sớm. Đi được một quãng bà lão quay về nhà. Bà đứng sau cánh cửa nhìn vào, vừa hay cô gái trong quả thị bước ra. Bà lão liền chạy xô vào ôm chầm lấy cô gái đó. Cô gái tự xưng tên là Tấm. Từ đó hai bà cháu sống với nhau. Hàng nước của bà mỗi ngày một đông khách bởi nước chè tươi ngon và những miếng trầu tèm cánh phượng vừa cay vừa ngọt, ai cũng thích ăn.

Một ngày kia vua đi săn về qua hàng nước ghé vào nghỉ chân. Vua nhìn thấy những miếng trầu cánh phượng giống miếng trầu ngày trước Tấm đã tèm. Vua cầm một miếng ăn thử thì thấy đủ những vị của khẩu trầu mà Tấm vẫn thường tèm cho vua ăn. Vua hỏi bà chủ hàng nước:

- Trầu này ai tèm mà khéo vậy?
- Con gái của già tèm.
- Già về gọi con gái ra đây.

Khi Tấm bước vào quán, vua bàng hoàng sửng sốt: đúng là Tấm vợ ta đây rồi.

Lập tức vua sai quan quân, cung tần đem kiệu từ kinh đô đến rước Tấm về. Ôn nghĩa bà lão hàng nước, vua cho đưa cả bà về cung để phụng dưỡng. Được ngày lành, vua làm lễ cưới Tấm.

Còn Cám ở biệt trong cái lầu cuối dinh, không dám lộ mặt ra. Mãi đến một hôm Cám giả ngơ ngác lên gặp Tấm:

- Chị Tấm ơi! Chị làm thế nào mà chị đẹp thế?
- Chị đã được lột xác mấy lần rồi!

Cám nghe Tấm nói hiểu theo ý của mình liền thuê người đào một cái hố sâu ngập đầu, rồi lại bảo họ nấu nước to sôi sùng sục lên. Cám đứng vào hố và sai người đổ nước từ đầu xuống chân hông được lột xác để đẹp như Tấm.

Cám chết, đàn quạ bay đến nhà mẹ Cám lượn mấy vòng như mách bảo:

*“Ngon ngon ngon ngon
Mẹ đã hại con
Mà còn không biết”*

Mẹ Cám tức liền ném đuổi những con quạ gở lời rồi tìm đến hồ nước. Nhìn thấy cảnh Cám chết, bà cũng ngã lặn ra chết theo.

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051